

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. november 2014 i sag nr. BS 14-1711/2013:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om rettidig indgivelse af anmeldelse af erstatningskrav i henhold til lov om patientforsikring § 19.

Sagsøger undergik den 23. november 2004 en operation med indsættelse af nyt højre fodled. Den 21. december 2012 indgav sagsøgeren anmeldelse til Patientforsikringen med krav om erstatning for skade sket i forbindelsen med operationen. Ved afgørelse af 9. januar 2013 gav Patientforsikringen afslag på behandling af sagen under henvisning til, at erstatningskravet var forældet. Patientskadeankenævnet tiltrådte ved afgørelse af 13. august 2013 Patientforsikringens afgørelse.

Sagsøgeren, *A*, har under sagen, der er anlagt den 1. november 2013, endeligt nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, dømmes til at anerkende, at sagsøgerens anmeldelse er rettidig.

Sagsøgte har heroverfor påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagens akter blandt andet, at sagsøger i anmeldelsesskemaet til brug for behandling af erstatningskravet har anført, at han blev klar over, at der var tale om en skade den 13. december 2004, og at han siden operationen i 2004 har haft voldsomme smerter og hævelse i højre fodled. Smerterne og infektionen var så voldsomme, at han ikke kunne gå uden daglig brug af 6 stk. Dicilin.

Vedlagt anmeldelsesskemaet var en tre sider lang skrivelse dateret 19. december 2012 udarbejdet af sagsøgeren. Det fremgår af denne skrivelse blandt andet:

"...

Den 18.04.2006 blev jeg af **B** Kommune's lægekonsulent, **C** erklæret uegnet til et fuldtidsjob, men kunne muligvis klare et flexjob. Rapporten konkluderede bl.a.:
 "... **A** har ikke tilstrækkelig arbejdsevne til ordinær beskæftigelse. Og dette gælder inden for alle erhverv. De konstante smerter og gener med hævelse kan ikke afhjælpes ved at omplacere **A**. Derfor er forskellige former for revalidering ikke aktuelle. Det er ikke muligt at finde en arbejdsplads hvor **A** kan arbejde på ordinære vilkår, da han har konstante smerter og da foden vil hæve op hvad enten han sidder, går eller står."

..."

A har forklaret, at han led af slidgigt i højre fodled som følge af fodboldspil. Han kontaktede i 2004 læge **D** med henblik på en operation. Han var på det tidspunkt 54 år gammel, og han havde bortset fra fodledet ikke nogen sygdomme. Han ønskede at få indsat en protege, og han havde googlet på nettet, at **D** havde været med til at udvikle den ønskede protege. Under den første samtale med **D** glemte han at spørge, hvor længe han ville være sygemeldt. Han gik derfor tilbage til kontoret for at kontakte **D**. **D** talte i diktafon, da han kom ind på kontoret. **D** blev rasende over hans ankomst og skældte ham ud. Han har nok siden været bange for **D**.

Operationen gik godt. **D** tilså operationssåret efter tre dage, og der var ikke noget at se. Han fik en særlig støvle på, som han skulle have på i 20 dage. Han havde ondt i foden, og han fik smertestillende medicin herfor. Han vidste ikke, hvor mange smerter ville være naturligt, så han gav ikke smerterne mange tanker.

Efter 20 dage var han tilbage på hospitalet for at få støvlen af. Det var **D**, der tog støvlen af. Det var tydeligt, at der var gået betændelse i foden, der lugtede kraftigt af materie. **D** tog en pincet og tog stingene ud. Såret blev rensset. Han syntes ikke, at foden så godt ud, men **D** beroligede ham og sagde, at de nok skulle få styr på foden.

Han blev tilset jævnligt, men ikke hver gang af **D**. 25 gange i alt med en uges mellemrum. Operationssåret blev pænere og pænere, og der var ikke nogen, der stillede spørgsmål ved, om operationen var gået godt. Til sidst var såret helt lukket. Han fik dog et stort ar efter operationen.

Da såret var helt lukket, raskmeldte **D** ham. Han fik ikke nogen ny tid, efter at han var blevet raskmeldt.

Hans fod var dog stadig hævet, og han kunne ikke begynde i normal ansættelse igen, men blev i 2006 bevilget fleksjob.

I 2008 opsøgte han et privat hospital grundet en infektionsbule på højre fods inderside. Han fik udtaget en prøve fra bulen, men der var ikke bakterier at spore i den udtrukne væske.

Han blev dog sat i konsultation hos læge E, der besluttede, at han i 2011 og 2012 skulle "blodskannes" for at finde ud af, om han havde en infektion i kroppen.

Resultatet af undersøgelserne blev, at han skulle have fjernet sin protege på grund af infektion i kroppen.

Det er hans egen opfattelse, at infektionen skyldes fodoperationen.

Han har først anmeldt skaden efter anden skanning. Han mener ikke, at han kunne have anmeldt skaden tidligere, da han ikke før dette tidspunkt var klar over, at operationen i 2004 ikke var forløbet korrekt.

I dag har han fået gjort sit fodled stift. Han har problemer med at gå ordentligt, og han kan også have problemer med at føre visse biler.

Han er fleksyder frem til 1. februar 2015, hvor han går på pension. Han er uddannet tømmer. Han har ikke nogen medicinsk indsigt.

Han havde troet, at han ville få sin fulde førerlicens igen efter operationen.

Han havde da også nogle gode år i 2004 til 2006, hvor han passede sit job som vicevært. Det kneb for ham at få fleksjob, men han fik det. I 2006 havde han gener fra foden.

D stillede ham i udsigt, at protegen kunne holde i 20 år. Han fik ikke besked om, hvilke risici der var ved operationen. D sagde, at han måtte påregne at være sygemeldt i 3 måneder.

Han kunne godt se på D, at der var en bombe gemt under støvlen, og at der var nogen, der ikke havde gjort sit arbejde ordentlig. Han blev også selv forskrækket, da han så såret og lugtede det første gang, at støvlen blev taget af.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at han først i 2011 blev klar over skadens omfang, og at forældelse først ville indtræde 10 år efter, at skaden var sket, hvilket vil sige den 23. november 2014. Anmeldelse er således sket rettidigt både i relation til den almindelige og den absolutte forældelsesfrist. Det er uomtvistet, at der er sket en forværring af sagsøgerens tilstand som følge af den upåregnelige senfølge, der indtrådte i februar 2013 i kraft af, at sagsøgeren fik fjernet sit højre fodled. Sagsøgeren har dermed ikke haft mulighed for

at anmelde skaden på et tidligere tidspunkt. Forældelsesfristen skal derfor først regnes fra dette tidspunkt.

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgeren senest den 13. december 2004 fik kendskab til, eller burde havde fået kendskab til eksistensen af en skade i fodleddet. Dette er også den dato, som sagsøgeren selv har oplyst på anmeldelsesskemaet. Det bemærkes, at der ikke indgår et krav om i patientforsikringslovens § 19, stk. 1, at en skade omfattet af loven skal være endeligt klarlagt, hvorfor anmeldelsesfristen på 5 år skal regnes fra den 13. december 2004. Sagsøgeren indgav først anmeldelse i 2012, og kravet er derfor forældet, hvorfor sagsøgte skal frifindes.

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagsøgeren har forklaret, at han forud for operationen af den opererende læge fik oplyst, at han måtte forvente at være sygemeldt i ca. 3 måneder efter operationen, og at han derefter havde en egen forventning om, at han ville få sin fulde førlighed tilbage.

Sagsøgeren blev opereret den 23. november 2004.

Efter sagsøgerens egen forklaring må det lægges til grund, at han allerede 20 dage efter operationen var klar over, at operationen ikke var gået som planlagt, idet operationssåret ikke var groet sammen og var tydeligt meget betændt. Dette stemmer også overens med de oplysninger, som sagsøger oprindeligt har angivet i anmeldelsesskemaet, hvori han har anført, at han var klar over, at der var tale om en skade den 13. december 2004

I følge sagens oplysninger, herunder sagsøgerens egen redegørelse bilagt anmeldelsesskemaet, led sagsøgeren af store smerter og gener fra hævelser i foden i perioden efter operationen og frem til den 18. april 2006, hvor han af Kommunes lægekonsulent blev erklæret permanent uegnet til ordinar beskæftigelse med henvisning hertil.

Sagsøgeren led i følge egne oplysninger ikke af andre sygdomme forud for eller efter operationen, som kunne have givet anledning til problemer med foden.

Retten tillægger ikke sagsøgerens forklaring om, at han ikke havde gener fra foden i perioden fra 2004 til 2006, nogen bevismæssig betydning, idet denne forklaring ikke er i overensstemmelse med sagsøgerens oplysninger i anmeldelsesskemaet med bilag.

Under henvisning til alt det foranstående finder retten, at sagsøgeren i hvert fald senest i april 2006 var eller burde være bekendt med skaden, og at denne kunne være forårsaget af operationen.

Anmeldelse skulle således senest være sket i april 2011, jf. patientforsikringslovens § 19, stk. 1.

Anmeldelse af krav om erstatning er først modtaget den 21. december 2012. Et eventuelt erstatningskrav er derfor forældet, hvorfor det har været berettiget at afvise at behandle anmeldelsen.

Sagsøgtes frifindelsespåstand vil herefter være at tage til følge.

Der forholdes med sagsomkostninger som nedenfor bestemt. Retten har ved fastsættelse af sagens omkostninger lagt vægt på omfanget og karakteren af det arbejde, der må antages at have været forbundet med denne sag.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

Sagsøgeren, *A*, betaler inden 14 dage sagens omkostninger til sagsøgte med 15.000 kr.

Lene Sigvardt
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Næstved, den 28. november 2014.

Charlotte Pultz, kontorfuldmægtig